

Énekelhető a 698. dicséret (Már nyugosznak a völgyek) dallamára is.



1. Él - tem min - den dol - gá - ban



Az Is - tent ké - rem bát - ran:



Ta - nács - a - dóm le - gyen!



Az ő sza - vá - ra vá - rok,



És tet - szé - sé - ben já - rok,



Hogy ál - dá - sát is el - ve - gyem.

2. Tervezzem bárhogy sorsom, / És fáradozzam folyton,
Jövőm mégsem tudom.
A tervek felborulnak, / S hogy mit hoz rám a holnap,
Ma én azt még nem láthatom.
3. Ami velem történik, / Az ő tervébe illik,
S tudom, javamra van.
Igéjébe fogódzom, / Rábízom minden gondom,
És szívem már nem nyugtalan.

4. Indulatom, ha lázad, / Őtőle jön bocsánat,
Türelme hozzám nagy.
Bár gyakran elfelejtem, / Ő nem felejt el engem,
Ő szüntelen velem marad.
5. Övé vagyok egészen, / Ki megteremtett engem,
S mindedig hordozott.
Ő életemnek Atyja, / Ki értem Jézust adta.
Hű Uramhoz hű maradok.

” Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott. Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő sok testvér között legyen elsőszülött. (Róm 8,28–29)